

En kulan vinterkväll fredagen den 18 januari 1935. Arton unga män från Falsterbo strålar samman i skolhuset för att förverkliga en dröm de alla bär på. Mötesprotokollets kärnfulla öppningsparagraf lyder: "Beslut om bildandet av en golfklubb." Det var där och då som vår klubb föddes.

Klubbkavalkad – en resa genom sjuttiofem år

DE ARTON GRUNDARNA valde styrelse, stadgaskommitté och revisorer. De bestämde inträdesavgiftens storlek, en krona för de stora och hälften för de små, och fastställde även en månadsavgift på 25 respektive 10 öre. De beslöt att tillskriva Stadsfullmäktige i Skanör med Falsterbo och hos dem "vördsamt anhålla om tillstånd att idka golfspel å området mellan sopbroarna öster om Flommen". Och de beslöt dels att tillsätta en tävlingskommitté dels att inhandla ett första tävlingspris som klubben skulle bekosta.

Visst kan man än idag känna hur det nästan vibrerade av iver och förväntan hos dessa golfintresserade

ungdomar! Golfens grunder kunde de redan. De hade i flera år burit klubbor åt golfande sommargäster på Falsterbo Golfklubb och tagit starka intryck av både spelarna och deras läromästare Hester. De hade en gång om året, med lånade klubbor, själva fått spela på banan i den uppskattade caddietävlingen. Och de hade länge tillsammans lekt och lattjat golf på en rad olika grönområden i Falsterbo. Varhelst det fanns en öppen gräsyta kunde man ju spela improviserad golf. Men nu skulle de äntligen få komma igång på riktigt. Med en egen golfklubb och en egen golfbana.

Nu skulle det spelas, nu skulle det tävlas!

Falsterbo Golfklubb på 1920-talet. Varje golfspelare hade en caddie, vanligtvis en ung påg från Falsterbo. Bland dessa caddies väcktes ett golfintresse, här slog idén om en egen golfklubb så småningom rot. *Vykort utgivet av Falsterbohus.*

FALSTERBO GOLFSÄLLSKAP

Några veckor senare fick klubben sitt namn, stadgar och lokala regler. Inträde i **Falsterbo Golfsällskap** kunde fås "endast av inom Falsterbo församling mantalsskrivna personer" (månhända en markering gentemot ungdomarna i Skanör som redan hade en egen klubb och bana?). "Spel å annat område än [klubbens mark] medför uteslutning ur klubben." Tuffa krav alltså. Men å andra sidan fanns en generös lokal regel: "Har boll spelats utom gränsen (out of bounds) spelas nästa slag utan straff."

På marken mellan sopbroarna lade medlemmarna ut en niohålsbana, cirka 1 800 meter lång. En ganska enkel och något trång bana med flera korsande hål där golfarna dessutom måste samsas om utrymmet med stadens kor. Men ändå ett område med utomordentliga förutsättningar för golf; en härlig, sviktande turf, sandbankar med tålig vegetation och den vackra, historiskt intressanta Grumhöjen. En fantastisk natur som klubbens medlemmar och gäster har kunnat njuta av sedan dess. På den första niohålsbanans område finner man idag Flommens GK:s hål nummer 1–2 och 17–18.

Greenerna var små, kanske fyra-fem meter i diameter. De klipptes upp med en handklippare av märket Tangent. Resten tog korna hand om. Konservburkar fick i början duga som hålkoppar, pinnar som flaggstänger. Först 1937 fick styrelsen i uppdrag att "till lägsta möjliga pris inköpa flaggor och hålboxar". Även klubborna var till en början tämligen primitiva, ofta hemmagjorda, kanske av pil eller bambu. Med lite tur kunde man få överta en avslagen hickoryklubba från någon vänlig spelare på "stora" banan och sedan själv fixa till den. Och om man hittat tillräckligt många bortslagna bollar kunde man kanske få byta till sig en begagnad klubba hos Hester. En eller ett par klubbor per spelare brukade duga gott.

Golfintresset spred sig nu snabbt i Falsterbo. Innan första året var till ända hade de ursprungliga arton medlemmarna vuxit till trettiofyra. Ett första KM kunde spelas hösten 1935 och en första klubbmästare koras: Karl-Johan Montén. I den unga klubben var man helt inställd på att golf var en tävlingsidrott. Här skulle det tävlas!

"Så började en händelserik utveckling, en marsch framåt mot ett mål i det fördolda", som det så vackert hette i klubbens första minnesskrift 1960.

KRIGSÅREN – KLUBBSTUGA OCH UTVIDGAD BANA

Efter några år var klubben redo för nästa stora steg, ett klubbhus. Pengar till byggnadsmaterial hade man fått fram genom att anordna revyer och auktioner. Medlemmarna byggde sedan för egen hand den lilla klubbstugan, sju gånger fem meter, vårvintern 1939. Slutnotan gick på 1 200 kronor. Samma år godkändes för första gången en medlemsansökan från "en i staden icke mantalsskriven person", nämligen en golfintresserad yngling från Skanör. En viss uppluckring alltså, men helt öppen medlemsintagning skulle fortfarande dröja. I juli 1941 avlog styrelsen enhälligt en inträdesansökan från en tandläkare i Malmö.

Efter ännu ett positivt besked från stadsfullmäktige fick klubben tillgång till mer mark och kunde bygga ut banan. Nu ingick även sandreveln väster om Flommen där driving rangen och hål 8-9 ligger idag. Det nya 3:e hålet blev spektakulärt, nästan en kopia av Falsterbos berömda 11:e. Man spelade från dagens 2:a green till dagens 9:e green, rakt över vattnet, ofta rakt in i vinden. Ett litet monsterhål på 130 meter.

Nils-Erik Andersson, blivande klubbordförande, putt på en taggtrådsinläggnad green med en kossa som föga intresserat vittne. Lägg märke till hans golfkor – barfota! – och hur glest det är mellan badhytterna på stranden. *Foto: Stig Kristersson*

EN KRONA PER GREEN

Den nya niohålsbanan stod klar 1941 och användes under krigsåren. Medlemsantalet höll sig ganska konstant kring strax över fyrtio. Inte illa för en ort med blott fyrahundra innevånare. Men aktiviteten var ganska låg på grund av alla inkallelser. Bristen på bollar var också en hämmande faktor. Ändå kunde klubben sommaren 1942 för första gången anställa en tillfällig greenkeeper, Hans-Erik Christersson, bättre känd som "Kirr", som åtog sig att klippa greenerna för en krona styck. Greenerna blev klart bättre.

Men golfbanan var ju inte bara en golfbana utan även betesmark för korna. I början fick golfarna dela utmarken med uppåt hundra betande djur. Visserligen höll korna effektivt efter gräset på fairways och ruffar (hur de nu kunde skilja på dessa) och svarade väl även för en riklig spridning av naturgödsel. Men det fanns också en del avigsidor. Korna höll gärna till i det saftiga gräset nära vattnet. Resultatet blev söndertrampad mark och bekymmer för golfarna. Tuvorna slukade bollar och var allmänt besvärliga att spela sig ur. Även i komockor, särskilt nylagda sådana, försvann mången boll. Men någon mark under arbete var det aldrig frågan om; ville man droppa fick man plikta. *"Boll, som träffar levande djur, skall spelas från den plats där den stannat"*, löd en annan lokal regel föranledd av kossornas närvaro. För att skydda de allt finare greenerna mot klövtramp beslöt man att inhägnat alla greener med taggtrådsstängsel. Greenerna kunde nu hållas fria från objudna gäster, men samtidigt ökade antalet golfare med sönderrivna byxor högst avsevärt.

EFTERKRIGSÅREN

- FRAMTIDSTRO & NYTT NAMN

Så tog kriget slut och en ny framtidstro började spira, även hos Falsterbo Golfsällskap. Man ansökte om inträde i Golf förbundet där det dock fanns ett aber: klubben måste först ändra sitt namn för att inte förväxlas med Falsterbo Golfklubb. Efter livlig debatt beslöt medlemmarna i maj 1946 att anta namnet **Flommens Golfklubb**, varpå klubben upptogs i SGF som medlem nr 28 och fick för alltid en plats i den svenska golfgemenskapen.

Ettans utslag på 1947 års bana låg mellan dagens klubbhus och P-platsen. I bakgrunden syns lokstallarna (rivna sedan länge) och längre bort några tågagnar. Fotografen stod på taket till dåvarande klubbstugan och fotograferade. Foto: Stig Kristersson

Året 1946 var händelserikt för vår klubb. Namnbytet och inträdet i SGF följdes av ett sportsligt genombrott. Vid Svenska Internationella Mästerskapen i Falsterbo gjorde en kvartett okända Flommensspelare stor sensation. Särskilt bröderna Thore och Nils-Erik Anderssons "frejdiga spel" och framfart mot svenska eliten väckte förundran och respekt. "Stor-Flommen" och "Lill-Flommen" hamnade på sportsidorna.

Men tidningarna uppmärksammade inte bara Flommensspelarnas spelskicklighet utan också deras bakgrund. Klubbens sociala struktur lyftes fram. Här såg man för första gången bevis på att golf kunde vara en sport för gemene man. Flommens Golfklubb blev hyllad som en föregångare.

Plötsligt hade vår klubb blivit känd. Människor med ett mornande golfintresse strömmade till och ansökte om medlemskap. Antalet medlemmar nästan fördubblades på ett år, från fyrtiosex till åttiotre. Klubben hade till slut lättat på sina intagningsregler; nu hälsades även folk från Malmö och andra orter välkomna.

GREENERNA KLIPPTES UPP FRÅN RÅMARKEN

Som en följd började banan åter kännas för trång. Hösten 1946 ansökte klubben om mer mark, vilket än en gång beviljades. Nu hade man tillgång till en dubbelt

så stor markyta. En helt ny bana skulle skapas genom fyra nya hål och ombyggnad av flera befintliga. Entusiasmen var stor, alla medlemmar hjälpte till i arbetet. Greenerna klipptes upp från råmarken. Inte en enda green såddes eller torvades. Fyra av 1947 års greener fortlevde ända tills för några år sedan: 2:a, 3:e, 4:e och 6:e green. En av greenerna används än idag, 17:e.

Resultatet blev en golfbana av betydligt högre klass än tidigare. Hålen hade fått ordentliga längder och en golfmässigt riktigare utformning, 2 800 meter, SSS 36. Hösten 1947 kunde den nya banan invigas med tävling och fest. Klubben fick två ståtliga pokaler i gåva: Invigningspokalen av Falsterbo GK och Rit-Olas Vandringspris av Jan-Erik Garland. Dessa pokaler tillhör sedan dess klubbens kulturskatt. De har vandrat oavbrutet i sextiotre år och blivit en del av Flommens själ.

I klubbens medlemsmatrikel från 1947 finns nittioåtta namn upptagna, varav åttioåtta som aktiva medlemmar, tjugo av dem kvinnor. Femtio bodde i Falsterbo, tolv i Skanör, övriga bestod till stor del av falsterboiter som flyttat till Malmö för arbetets skull. Medelåldern i klubben var 28 år (jämfört med 52 år idag!) trots att det bara fanns ett tiotal juniorer. Endast två medlemmar hade fyllt femtio år; de båda hedersmedlemmarna Farbror Magnus och William Hester. En mycket ung klubb, med andra ord. Därför kändes det nog inte ett dugg konstigt att en blott 26-årig Nils-Erik Andersson kunde väljas till ordförande 1953, en post han sedan innehade i nästan tre decennier.

SOM EN ENDA STOR FAMILJ

Under det sorglösa 1950-talet fortskred livet på Flommens Golfklubb till en början relativt lugnt. Ingen stress, inga bollrännor, inga starttider. Alla kände varandra, man var som en enda stor familj som träffades och umgicks på klubben. Stundom spelade man golf, stundom festade man. Årsmötesprotokollet avslutades nästan alltid med samma fras: *"Därefter vidtog ett trevligt samkväm som slutade långt in på småtimmarna."* För banskötseln stod medlemmarna själva. En kväll i veckan träffades man för ett rejält arbetspass. En för alla, alla för en. Ett styrelseförslag att anställa en greenkeeper under sommarmånaderna

röstades ner vid ett årsmöte med motiveringen att en stor del av klubbens popularitet och styrka låg just i att banan sköttes frivilligt och praktiskt taget kostnadsfritt.

Det var väl under denna epok som den omtalade "Flommenandan" fick sin form, en klubbkänsla som många äldre medlemmar än idag minns med saknad och som inte är alldeles lätt att upprätthålla i en klubb med långt över tusen medlemmar.

En grupp medlemmar i färd med att torva en green. I vit keps, William Hester. Foto: Flommens GK:s arkiv

En viktig ingrediens i den starka klubbandan var det nedärvda intresset för tävlingsgolf. Klubben hade en stomme av riktigt duktiga spelare, "urflommarna". De årliga klubbmatcher som nu kom igång mot våra grannklubbar tillhörde därför de stora begivenheterna, inte bara för spelarna själva utan också för den månghövdade publiken. Här ställdes verkligen ära och prestige på sin spets. Alla matcher spelades scratch. Många medlemmar följde matcherna boll för boll, hål för hål. Det gällde i all synnerhet matchen mot Falsterbo GK som avhölls första gången 1949. Då ställdes de forna eleverna mot sina före detta lärofäder. Nästan alla spelarna på Flommen hade ju gått caddie på Falsterbo. Flommengrabbarna var nu i sina bästa golfår medan Falsterbos främsta spelare hade passerat zenit. Matchen 1949 slutade i en klar seger för Flommens GK som kom att dominera dessa möten under nästan hela 50-talet. Idag, drygt sextio år senare, är det dock nästan helt jämnt i den historiska matchstatistiken mellan de två klubbarna. FIGK-FGK är den enda klubbmatch på elitnivå som fortfarande spelas varje år. Må den få leva vidare i många, många år.

Intresserad publik följer en klubbmatch, eller möjligen ett KM, i början av 50-talet. Första hålet hade två separata utslag. Här spelas från 10:e tee som låg nära dagens 1:a tee. Foto: Stig Kristersson

GOLFENS EVANGELIUM SPREDS FRÅN FLOMMEN

Samtidigt som det strömmade till nya medlemmar tappade klubben några av sina bästa spelare. En ny möjlighet till försörjning hade öppnat sig för talangfulla golfspelare med framåtanda, nämligen att ta anställning som golfinstruktör. Att anlita brittiska instruktörer sågs inte längre som ett absolut måste bland landets golfklubbar. Frans Olsson, Åke Bergkvist, Knut Ekberg, Hans-Erik "Kirr" Christersson och Benny Kristoffersson var några av de flommare som tidigt tog chansen. I mer än trettio års tid kom de att arbeta som instruktörer på olika svenska klubbar. Det var från Flommen som golfens evangelium nu spreds över landet!

Vår klubb utvecklades och kraven ökade. Ett nytt, betydligt större klubbhus stod klart 1957. Än en gång hade man lyckats bygga med små pengamedel tack vare omfattande ideella insatser från många medlemmar. Det stora klubbmärket i mosaik (uppfört av Ove Kristersson) på den murade kalkstensväggen i vårt klubbtrum minner om den eran än idag. Staden hade något år tidigare till klubben generöst skänkt den cirka 2 500 m² stora tomtmark där klubbhus, vagnsbod och övningsgreener ligger.

FALSTERBOS BAKGÅRD

När klubben var ung slingrade sig vår golfbana längs nästan kristallklart vatten i Flommen enligt den gängse minnesbilden bland våra äldsta medlemmar.

Ingen vass skymde sikten, vit sand skimrade i botten, islagna bollar hittades lätt. Den unika naturen var lika intagande som idag, med sin vida himmel och sitt öppna landskap, med sitt rika fågelliv och sin sköna flora. Blott en handfull badhytter kantade stranden. Men det fanns också en solig sida. Utmarken vid Flommen var Falsterbos bakgård. Dit forslades stadens sopor, där slängdes allt skräp. På åtminstone fyra ställen – vid dagens 8:e green, 9:e fairway, 10:e tee och 10:e green – har det legat fula avskrädeshögar och illaluktande sopberg. När man eldade soporna spreds ibland en trist odör över Falsterbo. Dessutom gick avloppen från Falsterbos hushåll orenat rakt ut i Flommen (i höjd med dagens 1:a tee). Till följd av bland annat denna övergödning tvingades man på 1950-talet åse hur Flommen alltmer började växa igen. Vass och säv hade fått fäste redan under kriget, sedan någon planterat in vattenväxter för fågeljaktens skull, och hade nu spridit sig över hela Flommen. Alla dessa beklagansvärda ingrepp är svåra för oss att fatta idag.

Under 1950-talet tredubblades antalet medlemmar i Flommens GK vilket ledde till ett kraftigt ökat tryck på banan. Vissa tider blev trängseln riktigt besvärande. Klubbens banchef Stig Bergendorff lämnade därför in ett förslag på en 18-hålsbana till årsmötet 1961. Mottagandet var minst sagt blandat. Men efter ytterligare utredningar, en noggrann kartläggning av hela området fram till församlingsgränsen mot Skanör, och ännu en tuff intern debatt, godkändes till slut planerna vid ett extra årsmöte hösten 1961. Staden hade än en gång välvilligt låtit klubben disponera mer mark.

Stig Kristersson på 6:e hålet med rykande soptippar i bakgrunden. Hålet spelades som dagens 12:e fast i omvänd riktning. Foto: Flommens GK:s arkiv.

Full verksamhet kring klubbhuset. En grupp juniorer tycks värma upp på övningsgreenen. På terrassen sitter ett gäng som kanske just spelat färdigt. I förgrunden 18:e hålets greenbunker. Bilden troligen från 1969. Foto: ur familjen Helgemans album

"Det var förstas [ett] mycket klokt [beslut]", skrev Stig Kristersson i en sentida betraktelse. "Naturvårdare och miljövänner hade börjat vakna, och det är möjligt att myndigheterna inte varit lika tillmötesgående några år senare." Stig Kristersson var den som noggrant hade kartlagt hela området. Tillsammans med sin namne Stig Bergendorff står han för alltid som en av upphovsmännen till 18-hålsbanan. Styrelsen hade vänt sig till Golf förbundet och bett om förslag på tänkbar banarkitekt men fått till svar att ingen behärskade detta unika naturområde bättre än klubben själv. Uppdraget hade då gått till de båda "Stigarna".

Under fem år växte den nya banan fram i etapper "allteftersom kassaskrinet tillät". Mycket av arbetet gjordes i klubbens regi. 1962 hade man för första gången fått en heltidsanställd greenkeeper, Bo Olsson, som höll i det praktiska (samma år blev Benny Kristoffersson klubbens förste anställda pro). Tolv nya greenerskulleanläggas och storamassorschaktasuppur Flommen för att bredda vissa hål. Sensommaren 1966 kunde Flommens 18-hålsbana äntligen tas i bruk, 5 750 meter lång, par 71, SSS 71. En milstolpe för vår klubb, en stor och efterlängtdad händelse för medlemmarna.

I princip har denna 18-hålsbana legat intakt sedan dess vad själva hålsträckningen anbelangar. Jo, visst har 15:e hålet förlängts till par 5, visst har 1:a hålet

blivit rejält nerkortat med sin strandnära green och det 11:e hålet blivit förlängt med sin nya green över vattnet, och visst har flera hål blivit avsevärt längre från backtee – men i grund och botten är det samma bana. Tack vare fyrtiofyra år av ständiga och avgörande förbättringar av utslagsplatser, fairways, greener, sandbunkrar, vattenhinder, broar och bevattningsanläggningar, och tack vare avsevärt högre nivåer på banpersonalens utbildning, kompetens och utrustning, har vi idag en bana som både kvalitetsmässigt och konditionsmässigt befinner sig långt över 1966 års skapelse. Det är samma bana som då men givetvis en mycket bättre bana.

MÅNGA VILLE PRÖVA, MÅNGA BLEV BITNA

Med 18-hålsbanan inleddes en ny epok för Flommens GK. Ännu fler medlemmar strömmade till i takt med en allt snabbare inflyttning av unga familjer i expanderande Skanör-Falsterbo. Många ville pröva på golf, många blev riktigt bitna. Några år in på 1970-talet kände sig klubben tvungen att sätta ett tak för antalet medlemmar, max 750 aktiva (ett tak som senare höjts flera gånger), och införa ett kösystem. Man kunde inte längre ta emot alla som önskade bli medlem; 1978 upptog kölistan mer än femhundra namn.

Bilden av Flommens GK som en tävlingsintensiv klubb stärktes ytterligare under 70-talet. Anmälningslistorna var långa som kinesiska väggtidningar. Det hävdades ibland att det enda sättet att komma ut på Flommen en lördag-söndag var att ställa upp i helgens klubbävling. Ett bra exempel på det brinnande tävlingsintresset är Ålatävlingen som hade sin storhetstid på 70- och 80-talen och som spelades på Flommen, Falsterbo och Ljunghusen, totalt 54 hål. Startfältet brukade uppgå till nästan fyrahundra tävlande (med Flommensspelare i klar majoritet) och betraktades som landets kanske största klubbävling. Ett annat, något senare exempel är Malmströms Cup, en tävling där Flommens och Falsterbos banor slogs ihop till en 36-hålsslinga. Inför den tävlingen köade Flommens medlemmar redan vid 6-tiden på morgonen för att få anteckna sig på en *kölista* till själva anmälningslistan som anslogs kl 08:00! Inom några minuter var den fulltecknad.

EN LUGN OCH TRYGG KLIPPA

På Flommen fanns under hela denna epok en lugn och trygg klippa i form av Gunnar Stalin. Han var klubbens ideellt arbetande intendent som i många år hade ett finger med i allt. Han höll i alla tävlingar, stora som små, lotsade in nya medlemmar när så var möjligt (och omöjligt), hjälpte greenfeespelare till rätta och såg över huvud taget till att allting flöt på.

Varje vår i tretton års tid, 1971–1983, anlände hela den svenska golfeliten till Flommens GK för att spela Grundig Satellit Cup. Där mötte de Gunnar Stalin, den givne tävlingsledaren, Claes Bluhme, eldsjäl, och många medlemmar som funktionärer. Alltsedan Grundigåren har Flommen haft ett bestående renommé som en av landets finaste golfbanor med en mycket speciell karaktär.

Gunnar Stalin var en oerhört uppskattad Mr Flommen, inte minst bland klubbens gäster.
Foto: Flommens GK:s arkiv

Andra nämnvärda mästerskap på Flommen under de första åren som 18-hålsbana var RM Oldboys 1970 med två flommare på pallen (Karl-Johan Montén tvåa och Valter Almqvist trea), RM Far & Son 1974 och ännu en gång RM Oldboys 1981. Vid RM Far & Son 1969 på Ljunghusen segrade Nils och Per Bergkvist, Flommens GK, före klubbkamraterna Ove och Mats Kristersson. Samme Mats hade flera år tidigare blivit Europamästare; han ingick som flommare i det svenska guldlaget vid Junior-EM 1963 i Oslo. En annan internationell mästerskapsrepresentant var Flommens Bertil Berggren som deltog i Sveriges VM-lag för Oldboys 1978 i USA.

FLOMMENS NATURRESERVAT BILDAS

Efter hela tjuugoåta år som klubbordförande avlöstes Nils-Erik Andersson 1980 av Kjell Johansson som sedan satt på den posten under resten av 80-talet. 1981 proklamerades våtmarksområdet runt Flommens och Falsterbos golfbanor som naturreservat, från Nabben i söder till Knösen i norr. En bekräftelse på det vackra Falsterbonäsets betydande naturvärden. Visserligen har reservatet inneburit vissa begränsningar för Flommens GK – nästan varje tilltänkt förändring ute på banan måste först godkännas av naturvårdsmyndigheten – men samtidigt utgör det en garanti för golfbanans fortlevnad. Överlag har samarbetet fungerat bra och präglats av ömsesidig respekt. Golfklubbens och naturvårdens intressen har ofta gått hand i hand. I övriga fall har man funnit pragmatiska lösningar som båda parter kunnat acceptera. Men visst upplever klubben ibland att byråkratins kvarnar kan mala frustrerande långsamt.

Genom myndigheternas försorg gjordes en omfattande vassröjning i Flommen vintern 83/84. Behovet var akut. Den en gång öppna strandsjön hade nästan helt växt igen och dolts bakom hög, tät vass. De vyer som den första generationens golfare haft sådan glädje av var till stor del borta. Men tyvärr blev den positiva effekten av röjningen inte särskilt långvarig.

1983 var ett succéartat år för Flommens GK som då firade två av sina största idrottsliga triumfer tack vare de unga spelarna Karl-Gustav Drotz och Stephan

Johan Girdo driver från 3:e tee under en vårvarm Flommens Öppna medan Björn Flygare väntar på sin tur. Bland åskådarna skymtar Nils-Axel Koch, Jan Nilsson och Kalle Löw. Foto: Georg Kittel

Hylén. Kalle blev svensk mästare vid Match-SM på Gränna GK och Stephan Hylén skandinavisk mästare vid SKIM på Ljunghusen. Samma år drogs ett nytt, spännande golfevenemang igång – PLM Open. Det var en proffstävling som roterade mellan de tre värdbanorna Falsterbo, Ljunghusen och Flommen. Veldig många medlemmar engagerade sig i arrangemanget och ställde upp som funktionärer och caddies. Både de gånger som tävlingen gick på vår bana hade vinnaren, Dennis Durnian 1985 och Frank Nobilo 1988, en Flommenjunior på bagen. I den första upplagan av PLM Open, 1983 på Falsterbo, segrade vår nuvarande klubbpro Peter Dahlberg.

1988 avled Gunnar Stalin, klubbens högt avhållne intendent, som var fullt aktiv in i det sista. Året därpå tillträdde P O Johansson som ny klubbchef.

FLOMMENS ÖPPNA MÄSTERSKAP

Det tomrum som uppstått sedan PLM Open avslutats 1990 fylldes några år senare av Flommens Öppna Mästerskap. Klubbens nye pro Gunnar Mueller var inspiratör till denna 54-hålstävling som kom att arrangeras varje vår 1993–2002 och som attraherade stora delar av den svenska proffseliten i skiktet direkt under våra största stjärnor. 1996 kunde vi glädja oss alldeles speciellt när Flommens unge amatör Johan Girdo stod som slutsegrare. Johan Girdo ingick i det svenska amatörlandslaget under ett par års tid och deltog även i Flommens GK:s elitlag som tog silver i lag-SM på Kevinge 1995, klubbens absolut främsta laginsats någonsin.

Redan 1970 uppförde Flommens GK sitt "tredje" klubbhus vars exteriör sedan dess varit i det närmaste intakt. Men allteftersom krav och behov förändrats har huset genomgått flera invändiga renoveringar och ombyggnader. En av de större ägde rum 1993. Jubileumsåret 2010 har ännu en omfattande renovering gjorts. Klubbhuset har fått ljus och rymd! Härligt!

LÅNGA, LÅNGA KÖER

På 1970-, 80- och 90-talen hade golfen en ständig och stark tillväxt i vårt land. Vid seklets slut uppgick antalet golfare till nära en halv miljon. Man talade om "golfboomen". Detta stora golfintresse märktes också på Flommens GK. Veldig många personer ansökte om medlemskap. Redan 1985 infördes en ny medlemskategori, *vardagsmedlem*, för att klubben skulle kunna ta emot fler intresserade. Strax före millennieskiftet hade klubben kommit upp i mer än tolvhundra aktiva medlemmar. Ändå fortsatte även medlemskön att växa; en del tålmodiga hade nu köat i nästan tjuo år.

Även om golfintresset var starkt märktes en viss avmattning i själva tävlandet. Antalet deltagare i klubbens scratch- och handicaptävlingar tycktes sjunka. Höll golfen som tävlingsidrott på att ge vika för golfen som ren motionsidrott? Var avkoppling, fysiskt välbefinnande och social gemenskap nu viktigare än själva tävlandet? Möjligen. Men tävlandet tog sig också andra former än förr. Fasta fyrbollar och golfgång blev allt vanligare, ett fenomen som Flommens GK delar med många andra golfklubbar. Samtidigt tycktes dam-, oldboys- och juniorkommit-

Tre färgstarka damer:
Agneta Länsberg,
Ulla Lundkvist,
Grethe Bertilsson.
Foto: Börje Malm

téerna ta över viktiga delar av tävlingskommitténs tidigare så självklara roll för klubbens tävlingsverksamhet. Ett ökat utbud av seriespel, klubbmatcher och spännande utbyten för olika kategorier medlemmar lär ha bidragit till detta. Bland annat har Flommens juniorer sedan 1990 kunnat se fram emot det årliga utbytet med Auchterarder GC i Skottland och sedan 2002 även med de engelska storheterna Royal Liverpool GC, Formby GC och Royal Birkdale GC.

Det nya millenniet inleddes med en global manifestation av golfspels idé och traditioner. Flommens GK var en av femhundra klubbar i sextio länder som på midsommardagen deltog i World Shotgun 2000 och på så vis firade den sex sekler långa tradition som spelet har i St Andrews – the Home of Golf. Samtidigt fyllde vår egen klubb 65 år.

Ett nytt, flerårigt vassröjningsprojekt drogs igång av klubben 2001 i nära samarbete med kommun, länsstyrelse och naturvårdsexpertis, denna gång mer genomgripande och långsiktigt än på 80-talet. Naturvårdsverket stod för merparten av finansieringen med visst bidrag från World Wildlife Foundation. Resultatet har blivit en bana praktiskt taget ren från vass i strandlinjen (kräver dock fortfarande regelbundet underhåll), öppna vattenspeglar och ett rikare fågelliv. Även årlig slätter av vissa ruffar och öar i Flommen har bidragit till en artrikare flora av ängsblommor. De äldsta medlemmarna känner nostalgisk lycka. Vi andra stämmer in i lovsången.

Återkommande översvämningar på vintrarna var huvudskälet till att klubben 2007 beslöt att helt bygga om några av de mest utsatta greenerna. Peter Chamberlain hjälpte oss skapa fyra nya spännande greenområden som ytterligare höjt bankkvaliteten och som bidragit till en betydligt tuffare bana. Som krona på verket kunde den vackra Flommenbron vid 4:e hålet invigas ungefär samtidigt med de nya greenerna. En bro som ritats och murats av medlemmar i klubben i sann Flommenanda. Ett slags *hommage* till St Andrews och Augusta National.

Flommenbron. Ritad av Ulf Sjögren, murad av Göran Hylén och invigd av Göran Holm. Foto: Georg Kittel

NYA MEDLEMMAR

I mitten på 00-talet inträffade något som tidigare hade bedömts som "omöjligt" i vårt land. Den svenska golfkrisen slog till. Antalet golfspelare minskade, spel-frekvensen sjönk. Vissa hade tappat intresset, andra ansåg sig inte längre ha tid eller råd. En del utsatta klubbar fick mycket stora problem, några gick i konkurs. Även Flommens GK märkte av denna kris, men lyckligtvis i betydligt mindre omfattning än på de flesta andra håll. En ny medlemskategori, s.k. *begränsat medlemskap*, infördes härom året och har medfört att många medlemmar som tagit paus i sitt spelande eller som är bosatta långt från Falsterbonäset och därför sällan spelar här, har valt att ändå stanna kvar i klubben.

Samtidigt har detta skapat utrymme för fler nya medlemmar. Många av dem som köat länge och tålmodigt har äntligen kunnat komma med i klubbgemenskapen. Mer än hälften av klubbens nuvarande medlemmar har fått sitt medlemskap under 2000-talet och därigenom bidragit med nytt blod i vår sjuttiofemåriga klubb. En av dessa är Filip Brattse som 2008 segrade i 15-årsklassen i Skandia Cup. Det är blott andra gången som en flommare vunnit någon klass i denna stora, rikstäckande juniortävling som haft olika namn genom åren. 11-åriga Filippa Helmersson segrade 1988 i yngsta flickklassen i dåvarande Föreningsbanken Cup.

FLOMMEN OCH THE OPEN

Söndagen den 17 januari 2010 samlades nästan tvåhundra medlemmar och gäster i Flommens GK:s klubbhus för att med champagne, tårta och leverop fira 75-årsdagen av klubbens tillkomst. Det var samtidigt startskott för jubileumsåret 2010. Den 17 juli inleds klubbens stora jubileumsvecka med tävling och fest. I samma ögonblick hyllas också 150-årsjubilerande The Open på St Andrews, världens äldsta och finaste golf tävling. Ett lyckligare sammanträffande är svårt att tänka sig för en anrik, genuin och tävlingsinriktad golfklubb som vår! *Länge leve Flommens Golfklubb!* ■

Höst- & Vårgolfarna, ett av många golfgäng, startade redan 1985. Här stående fr v: Bengt Miselli, Börje Malm, Klas Hellkvist, Håkan Lindberg, Tommy Odeborn, Thomas Ekdahl, Sture Carlbom. Sittande: Kurt Jansson, Peter Dahlberg, Hans Hörlin, Christer Welander, Georg Kittel. Foto: Annika Wallenborg Schoop

Flommens och Auchterarders lag tackar varandra efter god match, sommaren 2008. Flommens killar fr v: Walter Lautz, Filip Brattse, Axel Andrup, Hampus Blomqvist och Rasmus Bergman (i rött). Foto: Anders Bergman

Klubbhuset var välfyllt under födelsedagsfirandet den 17 januari. I förgrunden Nils-Erik Andersson och Ulla Molander (LjGK), bakom skymtar Lennart Molander (LjGK), Magnus Bertilsson, Bengt Olsson (LjGK), Ewa Rubin, Margaretha Svensson-Hörilin och Lennart Lindstrand. Foto: Petra Nordblad